

AVATÓ

TÓTH ISTVÁN

CÍM NÉLKÜLI VERS

*Időtlen lángok
némasága
üvegszemekben
a fájdalom?
Porladó oszlopokon
a kigondolt dalok,
s szavak zengése mögött,
a lábad alatt,
a kezekben
az erdő csendje.
A szitává lőtt
csörgedező fényben,
az apróhirdetés után,
a forgácsá vedlett*

*lobogókat,
fehéreket,
feketeket
dobjuk a sarki kocsmába.
Elfelejttem
a padló leheletét
s a vérplakátos éj
madárdalát.
Nem!
A madár nem dalolt,
s azóta agyam ősz.
A gipszember arcán
összetört simaság
a gondolatok rebbenése...*

BAKOS FERENC

CSILLAGTALÁNY

*Csillagtalány a költő sorsa,
van égi fény, mely lopva jön,
soká lobog, bár gyér világú,
s nem jelzi útját tűzőzön.*

*Van égi láng — csodák kísérik,
csóvája izzik, ég, kereng,
ahogy beszáguld, már kilobban
és átszeli a végtelent.*

*Van égi szem, szerény, varázsos,
mint éji mécs: hívó, szelíd;*

*van égi jel, baljós, uszályos,
ez kápráztat, az melegít.*

*Van égi út, kétes mocsárpír,
felbukkan s elhomályosul,
s van égi pont — egyszer sugárzik,
mikor örökre mélybe hull.*

*Csillagtalány a költő sorsa,
sok csillogás az éj, a tér
ködbe vész s az elveszett fény
vakító lánggal visszatér.*